

The background of the entire page is an abstract, artistic composition of splatters and dust. It features a mix of deep purple, magenta, and vibrant blue colors against a white background. The splatters are of various sizes and densities, creating a sense of movement and depth. The colors are most concentrated in the center and right side, fading towards the left and bottom.

SAM ALLBERRY

PROČ BOHU
NENÍ JEDNO,

s kým?
SPÍM?

Tradiční křesťanská sexuální morálka se dnes zdá být poněkud zastaralá a prudérní. Věděli jste ale, že se jako prudérní jevila už křesťanům v prvním století?

Sam Allberry odpovídá na nelehké otázky, které si mnozí ohledně sexu kladou:

- ♥ Patří sex skutečně pouze do manželství?
- ♥ Proč nestačí láska?
- ♥ Proč na tom Bohu tolik záleží?
- ♥ A proč je to tak důležité pro nás?

Allberryho pohled je komplexní, autor v Bibli nachází překvapivé souvislosti.

Sam Allberry je kazatel, řečník a spisovatel. Ve farnosti St. Ebbe's Church v Oxfordu vedl práci mezi univerzitními studenty a jako anglikánský duchovní několik let působil v St. Mary's Church v Maidenheadu. Byl také členem Generálního synodu anglikánské církve. V současnosti žije v Nashvillu v USA. Je autorem několika knih. V češtině vyšly „*Je Bůh proti gayům?*“ a „*7 mýtů o singles*“.

Nakladatelství KMS

www.kmspraha.cz

SAM ALBERRY

PROČ BOHU
NENÍ JEDNO,
s kým?
SPÍM?

Nakladatelství KMS

Přeloženo z anglického originálu
Why does God care who I sleep with?
© Sam Allberry / The Good Book Company, 2020
All rights reserved.

Vydalo © Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2021

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné podobě elektronické ani mechanické, včetně fotokopíí, nahrávek či zařízení do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

Biblické citace jsou převzaty z Českého studijního překladu © Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009 (ČSP).

ISBN 978-80-7664-019-1 – tištěná verze

ISBN 978-80-7664-025-2 – PDF

OBSAH

Úvod: Nevyhnutelný problém křesťanství	7
1 Proč nám není jedno, s kým spíme?	11
2 Jakou hodnotu má malá holčička?	21
3 K čemu je sex?	31
4 Patří sex skutečně pouze do manželství?	45
5 Proč to bylo tehdy tak kontroverzní?	55
6 Proč je to tak kontroverzní dnes?	64
7 Co když jsem vážně selhal?	71
8 Nemusíme být sexuálně naplnění, abychom byli tím, kým jsme?	85
9 Proč láska nestačí?	102
10 Proč na tom Bohu tolik záleží? Příběh v celé své šíři	118
11 Proč na tom Bohu tolik záleží? Příběh v celé své kráse	124
Poděkování	135

PODĚKOVÁNÍ

*Loganu Gatesovi a Benu Dysonovi,
s díky za vaše věrné přátelství*

ÚVOD:

NEVYHNUTELNÝ PROBLÉM KŘESŤANSTVÍ

Byla to asi ta nejpodivnější chvíle mého života. V době, kdy jsem vyučoval angličtinu v Thajsku, se mi dostalo pozvání, abych se podílel na celodenním regionálním školení pro středoškolské učitele angličtiny. Jakožto „rodilý“ mluvčí jsem tam měl pomáhat s tématy, jako je výslovnost či konverzační angličtina – nebo jsem si to alespoň myslel.

Prvním náznakem toho, že věci nejspíš naberou jiný spád, bylo to, že mě hned v úvodu školení pozvali na pódium. Poté, co mě organizátoři představili, účastníkům oznámili, že celý program zahájíme písní, která se vztahuje k tématu dne. Respektive že píseň zazpívá jejich ctěný host a rodilý mluvčí.

Špatná zpráva: *Opravdu* neumím zpívat, zejména před skutečným publikem ne. Dobrá zpráva: Šlo o anglickou píseň. Další špatná zpráva: Měl jsem zpívat karaoke. Jako by nestačilo, že jsem v sobotu brzy ráno uprostřed naprosto cizí země a na poslední chvíli se z úcty ke svým hostitelům účastním téhle akce – ještě navíc mě čeká pěvecké sólo před stovkami pedagogů.

Šlo o skladbu *I Just Called to Say I Love You* od Stevieho Wondera, což je nesporně skvělá píseň, nicméně byste si ji asi na první dobrou nespojili s výukou Shakespeareovy mateřštiny. Už tak jsem byl daleko za hranicí své komfortní zóny, to nejhorší však mělo teprve přijít. Pozadí karaoke systému bylo totiž poměrně oplzlé – šlo o průvod svíjejících se polonahých těl. Snažil jsem se

tedy sledovat text, nevnímat nevhodné obrazy, které jej doprovázely, a ještě navíc u toho nezrudnout jako rajče.

Tohle všechno zmiňuji proto, abych nastínil, že sex je téma, kterému se nelze vyhnout. Když na vás vyskočí i v tak nevinné situaci, jako byla ta, ve které jsem se toho rána v Thajsku nacházel, můžete si být jisti, že neexistuje takřka žádná životní situace, kde byste se mu mohli zcela vyhnout.

A mám-li být upřímný, to, že momentálně píšu knihu o sexu, je – kromě té zkušenosti s thajským karaoke – asi ta nejpodivnější náplň práce, jakou si právě teď dokážu představit. Sexu se zkrátka nelze vyhnout, protože je pro nás pro všechny velice důležitý.

V posledních letech jsem pracoval pro charitativní společnost, jejímž hlavním cílem je vyjadřovat se k těm nejpálčivějším otázkám ohledně křesťanské víry. Další knihy z této edice vás s některými z těchto otázek seznámí, jednoznačně nejčastěji se však většina lidí nějakým způsobem zajímá o to, jak křesťané přemýšlejí o sexu a čemu v této oblasti věří.

Není těžké pochopit, proč tomu tak je. Sexualita, sex a vztahy, které vytváříme, to je zkrátka něco, na čem nám v životě skutečně záleží. A není to bezdůvodné. Sám si velmi dobře uvědomuji, že každý z nás disponuje celou škálou silných emocí, jež se promítají do toho, jak o sexu a sexualitě ve svém životě i kultuře mluvíme, jak o nich přemýšlíme či jak na ně reagujeme. Dále naše myšlení a chování ovlivňují naše vzpomínky (ať už dobré či špatné). Některé z nás bolestivě vzpomínky a zkušenosti stále pronásledují. Jiní bez ustání hledají něco, co je konečně uspokojí více než to, co právě zažívají. Další jsou naprosto zmateni tím, co prožili. A jsou i lidé, kteří jsou se svým stávajícím sexuálním životem naprosto spokojeni a možná se pozastavují nad tím, proč se kolem toho dělá tolik povyku.

Z toho vyplývá, že pro vás může být četba této knihy náročná. Ať už jste křesťanem či nikoli, může se stát, že budete občas nesouhlasně bruchet, nebo se vám dokonce bude chtít knihu odhodit na druhý konec pokoje, protože to, co v ní píšu, se bude hluboce rozcházet s vašimi názory či zkušenostmi.

Zkuste prosím překonat nutkání knihu instinktivně odmrstit co nejdál od sebe a namísto toho pečlivě a pokud možno objektivně uvažujte nad mým popisem toho, proč sex pro nás všechny tolik znamená. Píšu to z pozice člověka, který je single a plánuje jím do budoucna zůstat. Vzhledem k tomu, že jsem křesťan, to pro mne představuje závazek žít v celibátu – vyvarovat se mimomanželského sexu. Toto téma mi tedy leží na srdci stejně jako všem ostatním.

NEBEZPEČÍ

Debata o sexu je pro křesťany spjata s významnými nástrahami. Na sexuální svobodu se čím dál tím více pohlíží jako na jeden z hlavních benefitů západní civilizace. Za posledních zhruba deset let se toho skutečně mnoho změnilo. Ještě před patnácti lety byli křesťané jako já, kteří se řídí tím, co se píše v Bibli, vnímáni jako staromódní, neboť zastávali tradiční křesťanský názor, že sex patří jedině do manželství.

V současné době nás však společnost pro tento postoj čím dál tím častěji vnímá jako nebezpečné. Tak důležitý pro nás totiž sex je. To, s kým spíme, je vnímáno jako vrchol lidských práv. A proto se cokoliv, co by naši svobodnou volbu v této oblasti mohlo omezit, jeví do jisté míry jako existenční hrozba.

Křesťanský názor, že sex patří do přesně vymezeného kontextu, je spíše než za zvláštnost považován za trestný čin. *Proč by se měl Bůh zajímat o to, s kým spím?* už tedy není zdaleka tolik otázkou jako spíš své-

bytnou námitkou, jež vlastně nevyžaduje odpověď.

Ta odpověď však existuje. Křesťané mají i nadále na sex stejný názor, který se nezmění jen proto, že její současná společnost považuje za směšný. Jejich postoj se totiž zakládá na pádných důvodech. Byl bych tedy rád, kdybyste jim porozuměli, zvážili je a poté si na celou věc udělali názor.

Bůh se hluboce zajímá o to, s kým spíme, protože mu hluboce záleží na nás jako lidech. Zajímá se o to, protože sex je jeho nápad, nikoli náš. Zajímá se o to, protože nesprávný přístup k sexu může napáchat velká zranění a škody. Zajímá se o to, protože jsme hodni jeho péče. Nechce nám jen říkat, jak bychom měli k sexu přistupovat, ale nabízí nám rovněž možnost odpuštění a uzdravení pro chvíle, kdy v tomto ohledu selžeme.

PROČ NÁM NENÍ JEDNO, S KÝM SPÍME?

Nestává se příliš často, že by jediný tweet zažehl celosvětové hnutí.

Koncem roku 2017 zachvátila Hollywood série obvinění namířená proti Harveymu Weinsteinovi, jednomu z nejslavnějších producentů zdejšího filmového průmyslu. Jedna žena za druhou mu vyčítala bezohledné chování a celá aféra rychle získávala pozornost široké veřejnosti.

15. října napsala herečka Alyssa Milanová na Twitter toto:

Pokud jste byla sexuálně obtěžována nebo napadena, odpovězte na tento tweet „me too“ („já také“).

Hashtag *#MeToo* se okamžitě začal virálně šířit. Původní příspěvek byl zveřejněn kolem poledne a na konci dne už Twitter čítal na 200 tisíc použití této fráze. V průběhu následujícího roku pak toto číslo vzrostlo na 19 milionů, což je více než 55 tisíc denně.¹

Mnoho slavných osobností se zároveň podělilo o svoji osobní zkušenost, čímž popularita hashtagu vzrostla ještě více a zaplavila celý Hollywood. Brzy následovala i další odvětví – svědectví o sexuálním obtěžování a zneužití se začala šířit v politice, médiích, akademické i náboženské sféře. V poslední zmíněné oblasti vznikla obdoba hashtagu *#ChurchToo* (*#CírkevTaké*).

1 USA Today: www.bit.ly/occasleep (citováno 21. srpna 2019).

I když by se mohlo zdát, že to všechno rozpoutal tweet Alyssy Milanové, ve skutečnosti nebyla herečka první, kdo frází „já také“ v daném kontextu použil (což sama také přiznala). Zmíněný tweet vznikl o deset let dříve, když aktivistka Tarana Burkeová hledala, „jak výstižně vyjádřit empatii“, což uvedla v rozhovoru pro deník *Huffington Post*.

„Síla téhle fráze tkví v tom, že když mi to kdysi jeden člověk řekl, zásadním způsobem to ovlivnilo moji cestu k uzdravení.“ Krátce nato, co se tweet Alyssy Milanové masově rozšířil, napsala sama Burkeová na Twitter toto: „Cílem našeho desetiletého snažení v rámci ‚hnutí MeToo‘ bylo, aby se ženy, především mladé ženy odlišné barvy pleti, dozvěděly, že v tom nejsou samy.“²

A přesně k tomu díky masovému rozšíření tohoto hashtagu došlo. Burkeové sice původně ležely na srdci zejména mladé ženy odlišné barvy pleti, nicméně takto se dostalo příležitosti sdílet svůj příběh i mnoha dalším ženám bez ohledu na původ či věk a zapojili se také muži. Jeden z těchto příběhů si zaslouží zvláštní pozornost. Caitlin Flanaganová pro časopis *The Atlantic* popsala, jak se ji na střední škole pokusil znásilnit mladík v autě na prázdném parkovišti poblíž pláže. Nikdy o tom nepromluvila, což v článku dále vysvětluje:

Nikomu jsem to neřekla. Nebrala jsem to jako útok muže na ženu se záměrem donutit ji k sexu. Vnímala jsem to jako důkaz toho, jak jsem nezájímavá. Utvrdilo mne to v tom, že nejsem ten typ dívky, kterou zvou kluci na párty nebo ji chtějí poznat. Byla jsem spíš ta, kterou zavezou na opuštěné parkoviště a pokusí se ji přimět k sexu. Tím, že bych

2 *Huffington Post*: www.bit.ly/occasleep2 (citováno 21. srpna 2019).

*to někomu řekla, bych nepoukázala na to, co ten kluk udělal, ale na to, že jsem si takové jednání zasloužila.*³

Hnutí *#MeToo* upozornilo na to, jak široce rozšířené sexuální násilí je. V současnosti se uvádí, že se s ním v průběhu svého života setkalo 20 až 30 procent Američanek. Přesná čísla je těžké získat – jedná se o citlivé příběhy, o které se lidé z mnoha různých důvodů dělí jen velmi těžko, jak poukázala i Flanaganová. Mnoho z nich se k tomu nakonec odhodlalo, díky čemuž můžeme nyní lépe nahlédnout, nakolik jsou tyto útoky rozšířené. Se svými zkušenostmi se sexuálním obtěžováním a násilím se začínají svěřovat i muži. Někteří z nich se rovněž doznávají k tomu, že se v minulosti k ženám chovali nevhodně. Na mnoha různých úrovních – od jednotlivců po instituce – tak můžeme pozorovat, že v západní civilizaci dochází k zásadnímu přehodnocování kolektivních hodnot v oblasti sexuality.

Pokud nám *#MeToo* něco ukázalo, pak to, že na naši sexualitě hluboce záleží. Její zneuctění vede k závažným citovým a duševním následkům, nehledě na fyzické šrámy, jež po sobě zanechává. Právě to velmi silně zaznívá v příběhu Caitlin Flanaganové. To, co se jí onen mladý muž pokusil udělat, se odrazilo v tom, jak sama o sobě smýšlela a jaký obraz vlastní hodnoty v ní na řadu let zakořenil.

JEŽÍŠ A SEXUÁLNÍ ZNEUŽITÍ

Možná si nyní říkáte, co s tím má křesťanství společného. Přinejmenším můžeme říci, že křesťanství se na celém problému podílí stejnou měrou, jako jakékoli jiné hnutí, možná i vyšší. S tím, jak se postupně dokládá

3 The Atlantic: www.bit.ly/occasleep3 (citováno 21. srpna 2019).

pravdivost minulých i současných obvinění, se ukazuje, že v mnoha křesťanských institucích docházelo k hrůznému zneužívání. Tato skutečnost je sama o sobě děsivá. Avšak svým zasazením do křesťanského prostředí se stává obzvláště trestuhodnou. Všichni víme, že sexuální násilí je špatné, na tento závěr nemá zvláštní patent žádné uskupení či náboženství. Nicméně právě křesťané by si to nejspíše měli uvědomovat ze všech nejlépe.

Ježíš Nazaretský, zakladatel křesťanství, byl známý tím, že mu záleželo na zranitelných lidech a také na těch, jež společnost přehlížela a vytěsňovala. Bible o něm říká, že „*nalomený rákos nedolomí*“ (Mt 12,20). Byl zkrátka přirozeně nakloněn trpícím a zraněným. Pokud se tedy někdo, kdo má být Ježíšovým učedníkem, v tomto ohledu neřídí jeho učením a příkladem, působí to velmi rozporuplně.

Zároveň je třeba si uvědomit, že i sám Ježíš zakusil neskutečné násilí. K tomu, abychom znali základní okolnosti konce jeho života, nemusíme být křesťany, kteří věří tomu, co se píše v Bibli. Z historických záznamů víme, že jej na příkaz Piláta Pontského veřejně odsoudili římsští úředníci a následně byl ukřižován.⁴ Je rovněž známo, že jeho smrti předcházelo vyčerpávající ponižování a mučení. Nový zákon v popisu daných událostí překvapivě šetří krvavými podrobnostmi, přičemž nám sděluje, že z Ježíše strhli oblečení, bičovali jej, tloukli a vysmívali se mu. Byl obnažen, fyzicky týrán a opakovaně zesměšňován. Jeho vlastní přátelé jej zradili, zapřeli či opustili. Lze jen nesnadno vyjádřit, jak moc to muselo bolet – po citové, duševní i tělesné stránce. To všechno si Ježíš vytrpěl ještě předtím, než došlo k samotnému ukřižování.

4 Viz např. John Dickson: *Is Jesus History?* (The Good Book Company, 2019), str. 149–154.